

דטתה דט.

2092

דרוטרול מט' 7/ג

מיטיבת ועדת החוקה, חוק וטטפט
מהתקיימה ביום ד', י"ט בחשוון תשי"ח - 13.11.57 בשעה 08.30.

השתתפו : ד. בר-רב-האי - ס"ט היו"ר
ע. איכילוב
ב. אזניה
א. אלטמן
י. בדר
ש. הלל
ז. ורהפטיג
ש. יוניצ'טן
ט. סנה
י. קליבוב
ש. רוזנברג
ח. רובין

טוזמנים : ט. רוזן - שר הטטפטים
ח. כהן - היועץ הטטפטי
א. ידין - מטשנה ליועץ הטטפטי
ט. אלון - משרד הטטפטים

סדר-היום : חוק לתיקון סדרי הדין הפלילי
(שופטים חוקרים).

ס"ט היו"ר ד. בר-רב-האי : אני פותח את הישיבה.

חוק לתיקון סדרי הדין הפלילי
(שופטים חוקרים).

ס"ט היו"ר ד. בר-רב-האי : עלינו לעבור על הסעיפים שהשארנו פתוחים.

טעין 5.

ס"ט היו"ר ד. בר-רב-האי : יש פה שתי גירסות, הנחת האומרת : כל פסע, והשניה, הצעת הטטטלה : פסע שדינו טורת או טאטר עטר שנים או יותר.

ח. כהן : אני טאוד בעד כל פסע, והטטטלה בעד כל פסע, אבל אין אפשרות לעמוד בזה, ועלינו לכתוב את החוקים כך שנוכל לבצע אותם. אני טוכן לפשרה, שפי שנתקבלה על פי הצעת ח"כ רוזנברג בחוק בתי-הטטפט : לכתוב "כל פסע", אבל שזה יכנס לתוקף בשנת הכספים 1959/60.

ש. רוזנברג : הייתי מציע שעד שזה יכנס לתוקף, באטר לפשעים שהעונש עליהם פחות מעשר שנות טאטר, תהיה הטטכות בידי בית-טטפט שלום, כפי שהיה עד עכשיו.

ועדת החוקה, חוק ומשפט
13.11.57
חוק לתיקון סדרי הדין
הפלילי (שופטים חוקרים).

- 2 -

ר.ט.

זה הגיוני. אבל אנחנו זקוקים לחוק זה
מפני ששופטי הסלום לא יוכלו לעמוד במעמדה

ח. כהן:

שחוק בתי-המשפט מטיל עליהם.

בטקרה שתתקבל הצעת המשלה בסעיף זה, אני
שהוראה בדבר תחולת הסעיף על כל פשע

י. בדר:

תיכנס לחוק ב-1.4.59.

הוחלט: לקבל את הגירסה האושרת שהוראת הסעיף תחול
על כל פשע.

הסתייגות לשר המשפטים וש. הלל: בטקום כל פשע -
פשע שדינו סוּת או מאטר עשר שנים או יותר.

הסתייגות אבנטואלית לי. בדר וש. רוזנברג: בטקרה
שתתקבל ההסתייגות של שר המשפטים וש. הלל, להחיל
ב-1.4.59 את ההוראה על כל פשע.

טעיף 11.

ח. כהן: הגירסה הטופיעה בסוגרים היא של ח"כ
רוזנברג, ואני מבקשו לוותר על הצעתו. ל.
זו בלבד שכל עיקר תכליתה של החקירה המוקדמת, בצביונה החדש, הוא
בדלתיים הסגורות, אלא שיש הוראה האושרת שהשופט החוקר, אם ימבקש לכך -
ולאו דווקא על-ידי הנאשם - רשאי לנהל את החקירה בדלתיים פתוחות.

אני סוכן להטכים שתינתן לשופט דיסקרציה
להחליט על כך.

ש. רוזנברג:

אפשר לנסח את הסעיף כך: החקירה המוקדמת
תתנהל בדלתיים סגורות, אלא אם השופט

ח. כהן:

החוקר החליט אחרת.

אם תתקבל התוספת הזאת, אני עומד על כך
שיש להשאיר בידי הנאשם את הזכות לדרוש

ע. איכילוב:

פוטביות החקירה.

אני מציע לכתוב: "אלא אם נענה השופט לבקשת
הנאשם לנהל את החקירה בדלתיים פתוחות".

י. קליינבוך:

אני מציע להוסיף: "אלא אם היועץ המשפטי
או הנאשם ביקשו חקירה פוטבית".

י. בדר:

ח. כהן: יתכן שיש סקרים בהם יש ענין ציבורי בכך
שהחקירה תתנהל בדלתיים פתוחות. אינני יודע
מדוע לא לקבל נוסח כללי, המשאיר את האפשרות הזאת, והנותן את שיקול הדעת
וההכרעה בידי השופט, לאחר קביעת הכלל של דלתיים סגורות.

אני מקבל את עמדת היועץ המשפטי. יכול
להיות טקרה, כמו הטקרה של השחקן הכולגרי,

ש. רוזנברג:

שטובת הפדינה דורשת ניהול החקירה בפוטבית.

פ. רגז:

ברצוני לאמר מה היה השיקול בממשלה. אם בנתונים
את הברירה בידי הנאשם, פעמידיים כל נאשם
שלא ידרוש דלתיים פתוחות בטצב רע מאוד, כי הדבר יתפרש כאילו הוא מרגיש
את עצמו אשם וכאילו יש לו מה להסתיר, ולא רצונו להעמיד את הנאשם בטצב
כזה. לכן מוטב לאמר שתמיד יהיו דלתיים סגורות.

י. ברר:

אני שוכנעתי, ואני מסכים להצעה להוסיף "ולא
אם השופט החליט אחרת".

ש. הלל:

אני מציע להוסיף: "כולה או טקצתה".

הוחלט:

לקבל את ההצעה לבסח את הטעיף כך:
"החקירה הטוקדטת תתנהל בדלתיים סגורות,
אלא אם החליט השופט לנהלה, כולה או
טקצתה, בפוטבי".

ש. רגזברג:

דובר על כך שבמקרה שלאחר החקירה הטוקדטת
מתברר שאין יסוד להעמיד את האדם לדין,
אפשר יהיה להרשות את פירטום החומר.

הוחלט:

לקבל את ההצעה להוסיף טעיף שיכלול הוראה
כי השופט רשאי להתיר את פירטום החומר,
במקרה שבגמר החקירה הטוקדטת התברר שאין
מקום להעמיד את הנאשם לדין.

טעיף 13

ח. כהן:

כאן הגירסה האחת אוסרת שאפשר יהיה לשנות
את האשמה רק לאשמה קלה טטנה, והגירסה השניה -
וזוהי הצעת הממשלה - אוסרת שאפשר יהיה לשנות את האשמה בין לאשמה
קלה טטנה ובין לאשמה חמורה טטנה.

י. ברר:

אני מציע שעל האפשרות להחמיר האשמה יודיע
השופט לנאשם, ויתן לו אפשרות לטעון נגד זה.

פ. רגז:

ההצעה לאפשר שינוי האשמה רק לצד ההקלה תביא
לכך שלשם זהירות-יתר תכניס התביעה כל האשמה
שבאה בחשבון. זוהי הסיבה שיש לנו כל כך הרבה גליונות אישום על רצח,
שהאשמה בהם מוחלפת אח"כ באשמת הריגה.

ז. ורהפטיג:

יש כאן עירבוב פרשיות. כל ענין ההעלדה
לדין נתון בידי פרקליט המוחזז. פתאום טכניטיים
בטעיף 13 בו של שופט. אם הדבר יהיה לקולא, אני יכול לקבל זאת. אבל
אינני יכול לקבל זאת לחוטרא. זה אומר שהחקירה הטוקדטת יכולה להיות לרוע
לנאשם. והחקירה הטוקדטת באה לפי דרישת הנאשם, כדי לאפשר לו, במקרה שהוא
טשוכנע שאינו אשם, לברר את הענין קודם לקטפט בדלתיים סגורות. מדוע ארין
ללוות זאת באיום שאם תהיה חקירה טוקדטת, יתכן שיחמירו בהאשמה? בנדמה לי
שהאיום הזה אינו טוצדק. יש פה גם עירבוב של שתי אינסטנציות: אדמיניסטרטיבית
וסיפוטית. הדבר יכול להשפיע גם על השופט שידון בענין לאחר מכן, טפני
שופט חוקר קבע שיש מקום להעמיד את האדם לדין על עבירה יותר חמורה.

ט"ט הינו"ר ד. בר-רב-האי :

מלבד הנאסח קיימת גם חברה, הטעונית
שטבצע פשע ייעוץ.

ש. רוזנברג :

אני מציע כי במקרה שהשופט החוקר מחליט
שיש צורך בהאשמה יותר חמורה, באופן כתב
מיסום תבונה הודעת אישום, ותהיה חקירה חדשה.

הוחלט :

להביא לכנסת שתי גירסות, האחת האוטומט
שתהיה אפשרות להחליף את ההאשמה בהאשמה
יותר קלה או יותר חמורה, בתוספת
שיש להזהיר על כך את הנאסח לפני ההחלטה,
ולתת לו אפשרות לטעון נגד זה; והגירסה
השניה האוטומט שמינוי ההאשמה יכול להיות
רק בכיוון של הקלה.

סעיף 15.

ח. כהן :

בגירסה ב' הוספתי בסוגריים "והנאסח",
אם כי אין זה שייך לגירסה, ולא זוהי

הסתייגות של ח"כ ורהפטיג.

סעיף 26.

ז. ורהפטיג :

לפי הטצב החוקי הקיים, בפקודת חוקרי
סיבות הטעות, יש הבדל בין המקרה שעליו
טדובר בסעיף זה, לבין המקרה שעליו דן סעיף 19. חקירת סיבות הטעות
היא לפי הטצב הקיים הרבה יותר רחבה מאשר האפשרות של פתיחת קבר
והוצאת גוויה. (קריאת סעיפים 3 ו-4 לפקודת חוקרי סיבות הטעות).

ח. כהן :

אני טוען שאין הבדל בין סעיפים 3 ו-4.
סעיף 4 חל על כל מקרה שאין סיבת הטעות
ידועה, ואין מדובר על כך שיש חשש לעבירה פלילית, אלא על כל מקרה שבו
הטעות הושג על-ידי כל גורם שאיננו בדרך הטבע. זה בדיוק מה שאומר
סעיף 3, בלשון קצת אחרת.

ש. רוזנברג :

לדעתי, יש הבדל גדול בין סעיף 36 בחוק
זה ובין סעיף 3 לפקודת חוקרי סיבות הטעות.
כתוב פה "אם הדבר דרוש לבירור סיבת הטעות". ורופאים אוטריים שכתעט ובין
מקרה שבו הם יכולים להגיד בודאות שזאת וזאת היא סיבת הטעות. החוק
המנדטורי דיבר על מקרים של אלימות "ויולנס", ועל "אן-נטורל סיב"ט",
ובהנה שכתקביל לזה היה צריך להכניס בחוק שלנו את החשש לעבירה. הסמלה
היא עם מבחני רוצים שינתחו גוויות במיטונות, על פי בקשה של כל אחד.

הוחלט :

לדחות את הצעת ז. ורהפטיג להגביל את
הסעיף למקרה שיש חשש לעבירה.

הסתייגות לז. ורהפטיג וש. רוזנברג.

ועדת החוקה, חוק ומשפט
13.11.57
חוק לתיקון סדרי הדין
הפלילי (סוטטיט חוקרים).

- 5 -

רט.

ח. כהן:

אני טוכן ללכת לקראת ח"כ ורהפטיג, וכדי
לטבוע ספק שסעיף 26 אינו יכול להיות רחב
סעיף 19, להוסיף: "אם הדבר דרוש לחקירת סיבת הטוות בחקירה לפי סעיף 19".

ז. ורהפטיג:

אני מציע להוסיף לסעיף 26 זכות ערעור
לבית-המשפט המחוזי. כוונתי בעיקר לסקרים
של החלטה על פתיחת קבר והוצאת גוויה.

הוחלט: 1. לקבל את הצעת היועץ המשפטי האומרת להוסיף:
"אם הדבר דרוש לחקירת סיבת הטוות בחקירה
לפי סעיף 19".

2. לקבל את הצעת ז. ורהפטיג לקבוע זכות
ערעור לבית-המשפט המחוזי, בטקרה של החלטה
על פתיחת קבר והוצאת גוויה.

סעיף 28

ח. כהן:

הנוסח הקודם היה בלשון עתיד. אני מציע
שזה יהיה בלשון עבר.

הוחלט: לקבל את הצעת היועץ המשפטי לכתוב בטקום
"נמסרה" - "תיסטר", ובטקום "הוגש" - "יוגש".

סעיף 35

ח. כהן:

נוסח הסעיף, בהתאם להחלטת הועדה בישיבה
הקודמת, יצא טשובה טאוד, ואני חושב
שבנוסח זה, אפשר לוותר על הסעיף.

ח. רובין:

הסעיף בותן ליועץ המשפטי זכות ערעור, כשחוקר
סקרי הטוות מחליט להעמיד אדם לדין. אין בזה
כל הגיון. גם אינני טתאר לי
אדם לדין, היועץ המשפטי לא יקבל זאת. זה יהיה טפוקפק טבחינה ציבורית.

הוחלט: לקבל את ההצעה לטחוק את הסעיף.

ח. רובין:

אני מציע להוסיף לחוק סעיף האומר: "הוגש
כתב אישום נגד נאשם, לא יתחיל המשפט אלא
כעבור שבו עייתם לאחר טסירתו".

ח. כהן:

זה אינו שייך לחוק זה אלא לחוק הפרוצדורה
הפלילית.

ח. רובין:

לדעתי, זה צריך להיות כאן. כמו-כן אני מציע
להוסיף חובה לציין את עדי התביעה בגליון
האישום.

ח. כהן: גם זה שייך לחוק הפרוצדורה הפלילית.

ח. רובין: אבל אתם טבטלים את הטעיפים המקבילים בחוק הפרוצדורה הפלילית.

ח. כהן: אם יש ביטול של הטעיפים המקבילים, צורך ח"כ רובין. אבל הענין שייך לחוק סדרי הדין הפלילי, שיבוא בקרוב לכנסת.

ח. רובין: אין טובטח כאן שתהיה לנאשם ידיעה מוקדמת על חומר ההוכחות.

ח. כהן: יש: בטעיף 6.

ח. רובין: את זאת טמילא התביעה אינה מגישה לביטול-הטעיפים. התביעה טביאה לבית-המשפט עדים חיים, ולגביהם אין שום הגבלה. וברור שהנאשם צריך לדעת, בטועד טטויים לפני התחלת המשפט, את רשימת העדים.

בטעיף 12 לא נאמר שהו סדר ההופעה בפני השופט-החוקר.

ח. כהן: יש תקנות בענין זה.

ח. רובין: קודם לכן זה היה בחוק, ויש כאן ביטול של ההוראות המקבילות לזה.

אני מבקש הסתייגות לסעיף 5: במקום "כל פשע" - "פשע שדינו טוות או טאטר חמט שנים או יותר".

הסתייגות לח. רובין לסעיף 5: במקום "כל פשע" - "פשע שדינו/טאטר חמט שנים או יותר". טוות או

ז. ורתפטיג: אינני חושב שצריך לסרב לאת החוק ולהכניס בו דברים שאינם שייכים לג. טטוט כך אני טציע גם לטנות את סם החוק, ולכתוב בסוגרים, במקום "שופטים חוקרים", את טנות שני הפרקים בהט דן החוק: חקירה טוקלטת וחקירת טיבות טוות. את הטלה "איטום" אני חושב שיש לטחוק, כי החוק אינו דן בענין זה.

י. בדר: אני טציע להפריד בין חקירת פשעים ובין איטום, ולעשות טהטעיפים 5-7 פרק נפרד: איטום. החלטה לפי טעיף 5 אינה הלוי בכך את היתה חקירה טטטרתית או לאו. כל ענין החקירה הטטטרתית ולוי בכך שהדבר נודע למטטרה, וזה עלול ליצור רוטט שהטטטרה רטטית לטקול אם החומר שהוגט לה טטפיק בכדי שאפשר יהיה להגיד שדבר טטויים "נודע" לה. אם יש טקום לפירוט כזה, יש טקום גם לטברה שהטטטרה יכולה טלט לפתוח בתיק בטענה שהדבר לא נודע לה, ובכך לכטטת פאיזה שהוא טופן על פעולה של היועץ הטטפטי.

13.11.57

חוק לתיקון סדרי הדין
הפלילי (שופטים חוקרים).

ג. כהן:

בנוגע להערותיו של ח"כ רובין: אני טוען
להוסיף בסעיף 5: "יסבור לו פרקליט המחוז
הודעת אישום שתכיל רשימת עדי התביעה". כל יתר הדברים שהוזכרו
על-ידי ח"כ רובין יבואו על תיקונים בחוק לתיקון סדרי הדין הפלילי.
סדרי דין לענין סעיף 12 יבואו על תיקונים בתקנות לביצוע חוק זה.

אשר להצעת ח"כ בדר, לא מתנגד אם הועדה תחליט
לחלק את הפרק הראשון לשני פרקים, אם כי יהיה זה פרק קטן ומלאכותי,
אבל אינני טוען לעטור על כך.

אשר לשם החוק, צדק ח"כ ורהפטיג, והייתי
מציע לקרוא לחוק: "חוק לתיקון סדרי הדין הפלילי (חקירות בפשעים
ובטיבות טוות)".

ד. רוזנברג:

אנחנו מבטלים את סעיפים 5-26 לפקודת הפרוצדורה
הפלילית (שפיטה על פי כתב האשמה), והדברים
האלה אינם נמצאים בחוק זה.

ה. כהן:

אבל חוץ מזה יש פקודת הפרוצדורה הפלילית
(מאסר וחיפושים). והדברים האלה נופיעים שם.

הוחלט: 1. לקבל את הצעת ח. רובין להוסיף בסעיף

5: "יסבור לו פרקליט המחוז הודעת
אישום שתכיל רשימת עדי התביעה". וכן
לגבי כתב אישום.

2. לקבל את הצעת י. בדר לחלק את הפרק
הראשון לשני פרקים, ולעשות מסעיפים
5-7 פרק מיוחד.

3. לקבל את הצעת ז. ורהפטיג לשנות את שם
החוק ולקרוא לו "חוק לתיקון סדרי הדין
הפלילי (חקירות פשעים וטיבות טוות)".

י. בדר:

מאחר שאין לי בחוק זה הסתייגות, פרט
להסתייגות אבנשוואלית, ובהתאם לדיונים האחרונים
של תקנון הכנסת, אני מבקש לרשום לי זכות להודעה. אין לי התנגדות
לחוק הזה, אבל יש לי ספיקות לגבי המצב הקיים, ואני רוצה לעטור עליהם.

ח. רובין:

הזכות הזאת, לפי התקנון, טוטנית באחלטת
הועדה.

ז. ורהפטיג:

לשם שמירה על עקביות אני מתנגד לכך. בחוק
השופטים ביקש ח"כ סנה את הזכות הזאת, ואנחנו
סרבנו. אמרנו שסיעתו של ח"כ סנה יכולה היתה להשתתף בדיונים ולאכנסים
הסתייגויות. נדמה לי שאותו דבר חל על בקשתו של ח"כ בדר, ואין כאן
מקום להודעה כללית. להודעה כללית יש מקום כשסיעה אינה מסתמפת בדיונים
על החוק ויש לה התנגדות כללית לחוק.

13.11.57

חוק לתיקון סדרי הדין הפלילי (שופטים חוקרים).

ש. יוניצ'סון:
 שני המקרים אינם דומים. הסיעה הקומוניסטית לא השתתפה כל הזמן בדיון על חוק המרשמים, ולכן אטרנו: לטרות זה שלא השתתפתם בדיונים, יש לכם אפשרות להכניס הסתייגויות. אולם במקרה שלפנינו, חושבני שמאשר להכניס הסתייגות שלאכותית, טובב לאפשר מסירת הודעה.

ט. סנה:
 אני תוסך בכך שתינתן לו"כ בדר זכות להודעה. אני חושב שההצטקה במקרה הקודם היתה טוטעית וטנוגדת לכוונת התקנון. אינה דוטה הגשת הסתייגות לטטירת הודעה כזאת. מי שכניש הסתייגות, הרי זה כאילו הוא אומר שנתן יתקבלו השינויים שהוא טציע, הוא יהיה טרוצה טהחוק, ונתן לא יתקבלו, או נתן יתקבלו בחלקם, ישקול אז טהי עטדתו לחוק. לעוטת זאת יש טקרים שאין לח"כ כל התנגדות לפרטים שבחוק, אלא טיש לו טה להגיד על הקונצפציה של החוק כולו, כפי שהוא יוצא טהוועדה.

ח. רובין:
 ההוראה הזאת בתקנון היא חידוש. היא נובעת טכך טלפעטים יש למפלגה טה להגיד בעקבות החוק, והיא אינה רוצה להיטבע בהצבעה. בין שהיא רוצה להצביע בעד החוק ובין שהיא רוצה להצביע נגדו, היא רוצה להגיד טשהו בעקבות הצבעתה, ואז היא צריכה להכניס הסתייגות שלאכותית, רק כדי שתהיה לה אפשרות להגיד זאת. בה התקנון לתת את האפשרות הזאת, אם טיעה אונסרת שהיא רוצה ללוות את הצבעתה השלילית או החיובית בהסבר. אני חושב טהוגן לתת את האפשרות הזאת, ואין לערבב זאת כלל בטטלת ההסתייגויות. אבב, אני הגעתי למסקנה שאין אנוחנו צריכים לאפשר לטיעות להכניס הסתייגויות אשר לא נדונו בוועדה.

ט"ס הינ"ר ד. בר-רב-האי:
 הסדובר הוא על מקרים צהם אין לטיעה הסתייגויות לחוק. אם טיעת חירות טוועדה על הסתייגויותיה, אפשר לדבר על כך. אבל אם יש לה הסתייגויות, היא יכולה בטטגרת ההסתייגויות האלה להגיד טה טיש לה להגיד.

י. בדר:
 אני חושב שהטעיף הוכנס לתקנון כדי שיטטטשו בו. אם יש טפיקות בענין זה, אני יכול ללכת בדרך קלה ולהציע להוסיף טעיף האומר: "תקפו של חוק זה לטנה אחת".
 נדטה לי טההגבלה שהינ"ר דיבר עליה אינה חלה במקרה של הסתייגות אבנטואלית. אבל זה ענין לאינטרפרטציה, וטינובי טוכן לעמוד על כך.

ז. ורהפטיג:
 אינוני רוצה שיתפרש כאילו אני טתנגד להודעה. אלא טלדעתי, לפי התקנון יכולה להינתן זכות להודעה רק במקרה שאין לטיעה הסתייגויות. הייתי טנקש שינ"ר הועדה יפנה לוועדת הכנסת ויבקש לכרר את הנגודה הזאת בתקנון, כדי שיהיה ברור לנו טתי אפשר וטתי אי-אפשר לתת את הזכות הזאת.

ע. איכילוב:
 אני מצטרף לבקשה לפנות לוועדת הכנסת טתבהיר את הדבר.

ח. כהן:
 אני טציע להוסיף לחוק טעיף האומר "חוק זה יכנס לתקפו ב-1 בינואר 1958". דרושים לנו טטה טנועות כדי להכנין את הדברים הקשורים בחוק.

הוחלט: 1. לקבל את הצעת היועץ המשפטי להוסיף בסוף
החוק סעיף האוסר: "חוק זה יכנס לתקפו
ב-1 בינואר 1958".

2. לדחות את הצעת י. בדר האוסרת להוסיף בסוף
החוק סעיף האוסר: "תקפו של חוק זה לשנה אחת".
הסתייגות לי. בדר.

ש. רוזנברג: אני מבקש לברר מה הם הסעיפים הטבוטליים
בחוק זה.

(היועץ המשפטי קורא את תוכן סעיפי פקודת
הפרוצדורה הפלילית (שפיטה על פי כתב אישום),
במסגרתם בחוק זה).

ש. רוזנברג: יש מקרים שהזמן דוחק ואדם רוצה לפנות לבית-
משפט כדי לקבל צו עיקול או צו מעצר. לפי
החוק הזה הוא צריך לפנות למשטרה, ואחרי כן לפרקליט המחוז, ולאחר
זאת יש ערר ליועץ המשפטי. בינתיים יכול להיות שיהיה זה מאוחר לפעול.
אני חושב שצריך להשאיר את האפשרות לפנות לשופט ולבקש צו במקרים
כאלה, כדי להבטיח שיהיה סטטוס קוו עד שהיועץ המשפטי או המשטרה
יחליטו בעניין.

ח. כהן: ח"כ רוזנברג צודק בכך שהסבוכיות האלה היו
עד עכשיו בידי שופט חוקר. אבל אינני זוכר
מקרה אחד ששופט נתן צו עיקול נכסים בעניין פלילי. אין אנו צריכים
לערבב את הדין הפלילי עם הדיון האזרחי. יש לאדם סעד אזרחי נגד
יריבו במקרים כאלה, ואין זה עניין של הסדינה לשטור על נכסיו של
נאשם פלוני. הדבר יכול להיעשות בדרכים אזרחיות. יש פה הפרדת
תחומים, שאני חושב שהיא לברכה.

ט. אלון: את סעיף 27 לפקודת הפרוצדורה הפלילית,
(שפיטה על פי כתב אישום) אנו צריכים להשאיר.

הישיבה נבעלה בשעה 10.45.